

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.700.792/2025/11.
A felperes:	Győr-Moson-Sopron Vármegyei Petz Aladár Egyetemi Oktató Kórház (9024 Győr, Vasvári Pál utca 2-4.)
A felperes képviselője:	Dr. Lakos Júlia Izabella Ügyvédi Iroda – dr. Lakos Júlia Izabella ügyvéd (9022 Győr, Dunakapu tér 5. I/1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	Pulainé dr. Horváth Hajnalka kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.755/21/2024. számú közigazgatási határozat megtámadása

Í t é l e t:

A bíróság az alperes D.755/21/2024. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 148 283 (száznegyvennyolcezer-kétszáznyolcvanhárom) forint perköltséget.

A 30 000 (harmincezer) forint feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint ajánlatkérő 2024. július 22. napján feladott hirdetménnyel „Idegsebészeti és szemészeti operációs mikroszkópok beszerzése” tárgyában indított közbeszerzési eljárást. Az ajánlati felhívásban egyebek között rögzítette, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 75. § (6) bekezdése alapján a Kbt. 75. § (2) bekezdés e) pontját nem alkalmazza, az ajánlatok bírálatát és a bírálatnak az aránytalanul alacsony ár vagy költség vizsgálatára vonatkozó részét az ajánlatok értékelését követően végzi el a Kbt. 81. § (4)-(5) bekezdésének megfelelően. A felperes a felhívás mellé műszaki leírást is csatolt, annak részeként egy ajánlati lap ajánlattevők általi kitöltése volt szükséges táblázatos formában. Az első rubrikában az elvárt paraméterek, a másodikban az értékelési szempontok kerültek rögzítésre. A 16. sorban szerepelt az a feltétel, hogy az eszköznek rendelkeznie kell (az elvárás igen volt) két teljesen független (redundás) világítási rendszerrel (elektronika, izzó). Azonnal átváltható tartalékrendszerre, ha az elektronika vagy az izzó meghibásodik (igen/nem). A 26. sorban pedig az szerepelt, hogy az eszköznek rendelkeznie kell (az elvárás igen volt) olyan tulajdonsággal, hogy külső képforrás bevetítése a fő operatóri okulárba, neuronavigációs rendszer képe az operatőr okulárjába vetíthető és a mikroszkópos képpel

átfedhető. Az ajánlati felhívás 5.1.10 pontjában az értékelési szempontok között rögzített MK2 és MK3 értékelési részszempont szövegezése pontosan megegyezett az érvényességi feltételként megadott 16. és 26. sor szerinti paraméterrel. Az ajánlattételi határidő lejáratáig két ajánlat érkezett. A bontáskor közölt fedezeti összeg 236 013 535,-Ft volt. A Premed Pharma Kereskedelmi és Kutató-Fejlesztő Kft. (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) 76 745 000,-Ft-ot, a jogorvoslati kérelmet előterjesztő Carl Zeiss Technika Kft. (a továbbiakban: kérelmező) 143 527 192,-Ft-ot jelölt meg nettó ajánlati árként. A felperes a 2024. október 17. napján megküldött összegezésében arról tájékoztatta az ajánlattevőket, hogy a nyertes az eljárás első részében a nyertes ajánlattevő, míg a kérelmező el nem bírált ajánlattevőként került megjelölésre a Kbt. 81. § (5) bekezdésére tekintettel. A kérelmező iratbetekintési kérelmet nyújtott be 2024. október 21-én és 22-én, azt a felperes 2024. október 24-én biztosította. A kérelmező 2024. október 28-án előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő és október 29-én is előzetes vitarendezési kérelemmel élt. Egyfelől a műszaki előírások szerinti értékelés alá eső egyes nyertes ajánlattevői megajánlásokra kérdezett rá, rámutatva az ajánlat ellentmondásaira, majd kérte, hogy a felperes a Kbt. 71. § (1) bekezdés alkalmazásával kérjen felvilágosítást a nyertes ajánlattevőtől arra nézve, hogy az általa megajánlott eszköz miként feleltethető meg az általa hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek. Utalt az orvostechikai eszközökről szóló 4/2009. EüM rendelet 17. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakra. Továbbá a Kbt. 44. § (1) és (4) bekezdése sérelmére hivatkozott, a kiegészítő árendokölés elrendelésének a hiányát vitatta. Az ajánlatkérő előzetes vitarendezés alapján hiánypótlást küldött ki a nyertes ajánlattevő felé, majd az arra kapott választ követően az előzetes vitarendezési kérelmeket elutasította. Felperes 2024. november 7-én módosította az összegezést, melyben a nyertes ajánlatának érvénytelenségét állapította meg, rögzítette annak indokait és az eljárást eredménytelennek nyilvánította. Utóbbi döntését azzal indokolta, hogy az a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) és h) pontjain alapul. A kérelmező az eljárás eredménytelenségének megállapítását kifogásolva előzetes vitarendezési kérelemmel élt 2024. november 12-én, melyet az ajánlatkérő 2024. november 14-én utasított el. A kérelmező 2024. november 25-én terjesztette elő a jogorvoslati kérelmét, amelynek első elemében azt kifogásolta, hogy az ajánlatkérő a módosított összegezésben jelölte meg az eljárás eredménytelenségi indokaként a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontját azonban csak a jogszabályi hivatkozást rögzítette az eredménytelenség részletes indokait nem ismertette. A második kérelmi elem szerint a kérelmező azt állította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 75. § (2) bekezdés h) pontjában és (7) bekezdésében foglaltakat, mert csak a jogszabályi hivatkozást jelölte meg az eredménytelenség részletes indokaként, egyebet nem ismertetett csak a 3. sz. előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszból jutottak a tudomására az eredménytelenné nyilvánítás részletes indokai, melyet a módosított összegezésben kellett volna rögzíteni. Az abban felhozottak nem igazolják az eredménytelenségi ok alkalmazásának jogszerűségét és nem illeszkednek a jogalkotó által meghatározott konjunktív feltételekhez. A kérelmező szerint nem nyilvánítható eredménytelennek az eljárás, ha a jogszerűtlen eljárást lezáró döntés megsemmisítést követően jogszerű döntés meghozatalával az eljárás jogszerűsége helyreállítható. Amennyiben a felperes úgy látta, hogy a kérelmező ajánlata a rendelkezésre álló fedezetet meghaladja, úgy az eredménytelenség indokaként is a Kbt. 75. § (2) bekezdés b) pontjára kellett volna hivatkoznia, erre való utalást azonban a módosított összegezés nem tartalmaz. A felperes sem a módosított összegezésben, sem az előzetes vitarendezésre adott válaszában nem hivatkozott arra, hogy az első részben rendelkezésre álló fedezet összege nem elegendő a szerződés megkötéséhez. Felperes arra is hivatkozott, hogy

az eljárásban megvalósult cselekmények miatt a megismételt közbeszerzési eljárásban a műszaki tartalom felülvizsgálata indokolt. A kérelmező utalt arra, hogy az eljárás előzményeként a felperes előzetes piaci konzultációt folytatott le, amelyben a gazdasági szereplőknek lehetősége volt véleményezni a műszaki tartalmat, ami annak eredményeként módosult, ezt támasztja alá az ajánlati felhívás II.2.5) pontja. Kifogásolta a felperes ajánlati kötöttségre vonatkozóan tett megállapításait is. Ügyfélképességét arra alapította, hogy amennyiben a jogorvoslati kérelemnek az alperes helyt ad úgy a kérelmező lenne az egyetlen olyan ajánlattevő, amelynek reális lehetősége nyílna az eljárás megnyerésére ajánlatának bírálatát követően. A tudomásszerzését 2024. november 14. napjában határozta meg.

- [2] Az alperes a 2025. január 9. napján kelt D.755/16/2024. számú végzésével a jogorvoslati eljárást a Kbt. 158. § (1) bekezdése alapján kiterjesztette annak vizsgálatára, hogy a Kbt. 28. § (1) bekezdése szerint megfelelő volt-e a közbeszerzési eljárás előkészítése és a fentebb kiemelt értékelési részszempontok megfeleltek-e a Kbt. 76. § (1) bekezdésében foglalt azon előírásnak, hogy az ajánlatkérő az eljárást megindító felhívásban megfelelően meghatározta-e azokat a szempontokat, amelyek alapján a számára a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot kiválasztja. E tekintetben a felhívás 5.1.10 pontjában rögzített MK2 értékelési részszempontot, illetve az MK3 értékelési részszempontot vizsgálta.
- [3] Az alperes D.755/21/2024. számú határozatában a hivatalbóli kiterjesztés körében állapította meg, hogy a felperes megsértette a Kbt. 76. § (1) bekezdésre tekintettel a Kbt. 28. § (1) bekezdését, ezért megsemmisítette a közbeszerzési eljárás első részében az ajánlatkérői felhívást, a közbeszerzési dokumentumokat és a közbeszerzési eljárás során hozott valamennyi ajánlatkérői döntést. A kérelmező jogorvoslati kérelmére indított jogorvoslati eljárást megszüntette, a felperessel szemben 2 000 000,-Ft bírságot szabott ki. A határozatának indokolásában előljáróban a felperes által a kérelmező ügyfélképességére, illetve a jogorvoslati kérelem elkésettségére vonatkozó eljárási kifogásokra nézve rögzítette álláspontját. E szerint az eljárás kiterjesztéséről szóló döntését megelőzően elvi síkon vizsgálta az ajánlatkérő által előterjesztett, a kérelmező ügyfélképességének hiányára vonatkozó érveit. Hangsúlyozza, hogy a jogorvoslati eljárás kiterjesztése körében a felperes által precedensként idézett kúriai döntés óta a joggyakorlat megváltozott figyelemmel arra is, hogy a 2011. évi régi Kbt.-t felváltotta a jelenleg is hatályban lévő törvény. A jelen eljárásban feltárt egyedi tényállás kapcsán kiemelte, hogy az ügyfélképesség vizsgálata azon okból sem lehetséges, mert az alperes a jogorvoslati kérelemről nem döntött, az eljárást e vonatkozásban megszüntette, éppen ezért nem is bír relevanciával, hogy a jogorvoslati kérelem tekintetében rendelkezik-e ügyfélképességgel a kérelmező. Ugyanakkor előrebocsátotta, hogy a hivatalbóli kiterjesztés nem szolgálhat a fenn nem álló ügyfélképesség vagy elkésett kérelem „pótlására”, ezért rendelkezik úgy a jogszabály, hogy a kiterjesztés akkor lehetséges, ha a jogorvoslati kérelemben megjelölt jogsértésen túl, azon kívül is fennálló jogsértést észlel a Döntőbizottság. Hangsúlyos, hogy a kiterjesztés a Döntőbizottság adott tanácsának diszkrecionális jogköre, és a Kbt. 158. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekhez kötött, amely azonban nem írja elő a kiterjesztés alkalmazhatóságához eljárásjogi feltételek előzetes vizsgálatát, nem követeli meg, hogy a kérelmező ügyfélképességét, vagy a kérelem elkésettségét a kiterjesztést megelőzően a Döntőbizottság vizsgálat tárgyává tegye.

- [4] Ezt követően a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.818/2018/20. számú, illetve a 103.K.701.404/2021/13. számú ítéletében foglaltakat idézte az azokban lévő jogorvoslati eljárás során a Döntőbizottság számára biztosított hivatalbóli kiterjesztés lehetőségének jogintézményére nézve tett megállapítások részében. Majd áttekintette az ügyfélképeség fenn nem állására vonatkozó döntőbizottsági és bírósági döntéseket, amelyekről megállapította, azok nem tartalmaznak iránymutatást a hivatalbóli kiterjesztés esetén alkalmazandó eljárási cselekményekre, az ügyfélképeség, elkésettség vizsgálatára vonatkozóan a hivatalbóli kiterjesztés kapcsán. Az idézett döntések tényállása eltérő egyrészt mert nem került sor hivatalbóli kiterjesztésre a jogorvoslati eljárás során, a Kúria Kfv.III.37.928/2015/4. számú, valamint a Kfv.II.37.111/2015/9. számú, továbbá a Fővárosi Ítéltábla felperes szerint precedens értékű és joggyakorlatot teremtő 3.Kf.27.566/2010/6. sz. ítélete is a 2011. évi Kbt. alapján hozott döntés alapján született. Kiemelendő továbbá, hogy a Kfv.III.37.928/2015/4. számú ítélet alapjául fekvő D.26/15/2015. számú jogorvoslati eljárásban a jogorvoslati kérelem első elemét a Döntőbizottság érdemben elbírálta, és az eljárás kiterjesztésére ezen túlmenően került sor, az adott tényállás tehát ez esetben is eltérő volt. A Kúria Kfv.III.37.647/2020/5. számú ítélete nem az ajánlattevő, hanem az egyéb érdekelt ügyfélképesége vizsgálatának irányait rögzítette. A Kúria Kf.37.383/2019/5. számú, valamint a Kf.37.835/2019/4. számú ítéletei alapjául szolgáló tényállás szintén eltérő a jelen ügy tényállásától.

Egyebekben az alperes elvi síkon a kérelmező ügyfélképesége vonatkozásában azt rögzítette, hogy a jogorvoslati jog súlyos mértékű korlátozását jelentené a konkrét esetben, ha az ajánlattevő, aki az értékelési sorrendben második helyen áll, de ajánlata a Kbt. 81. § (4)-(5) bekezdése alapján nem került bírálatra, az eljárást véglegesen lezáró és eredménytelenséget eredményező ajánlatkérői indokokat ügyfélképeségének hiánya miatt nem támadhatja. Ügyfélképeséggel rendelkeznek a Kbt. 148. § (2) bekezdésében megjelöltek, így a kérelmező, mint ajánlattevő is, amennyiben jogát vagy jogos érdekét a Kbt.-be ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti.

A kérelmező, mint az eljárásban ajánlatot benyújtó ajánlattevő az eljárást lezáró döntésben foglalt, egyébbiránt valamennyi ajánlattevőre kiható eredménytelenségi indokolást támadhatja, hiszen azzal, hogy nem bírálta el az ajánlatkérő az ajánlatát, nem állapította meg annak érvénytelenségét vagy érvényességét, nem tekinthető abszolút kizártnak az ügyfélképesége, hanem vizsgálendő a jogos érdek fennállása a jogorvoslati kérelem benyújtására és az abban megjelölt jogsértés vitatására. Az eredménytelenség megállapítása valamennyi ajánlattevőre kihat, így azon ajánlattevőre is, amelynek ajánlata érvényességét vagy érvénytelenségét az ajánlatkérő nem állapította meg. Pusztán azért, mert az ajánlatkérő az ajánlatát még nem bírálta el, nem zárható ki a jogorvoslat kezdeményezésére jogosultak köréből az eljárás eredménytelensége esetén. Ezen ajánlattevő ezért nyilvánvalóan a saját ajánlatának érvényességét/ érvénytelenségét nem is tudja támadni és alappal arra sem hivatkozhat, hogy az ajánlata miért nem került bírálatra, mert ezt a Kbt. 81. § (4)-(5) bekezdésében foglalt fordított bírálat intézménye lehetővé teszi az ajánlatkérő számára. Az alperes álláspontja szerint ezért, amennyiben az eredménytelenségi jogcímek vizsgálatának eredményeként jogsértés megállapítására kerülne sor, az ajánlatkérő visszakerül bírálati szakba, ezzel pedig a kérelmező mindenképp kedvezőbb helyzetbe kerülne, mert legalább fennáll a lehetőség arra, hogy az ajánlatát az ajánlatkérő elbírálja és figyelemmel a fedezet összegére is reális esélye lehetne a szerződés elnyerésére.

A jogorvoslati kérelem elkészítése körében, és ebből következően a kiterjesztés eljárásjogi akadályaként tett felperesi kifogásokat az alperes nem vizsgálta, mert a jogorvoslati kérelemről nem döntött, egyébiránt az eredménytelenség ténye (amely a jogorvoslati kérelem tárgya volt) a módosított összegezésből jutott a kérelmező tudomására, amely ellen megfelelő határidőben előzetes vitarendezést kezdeményezett. Az alperes e körben is fenntartotta azon álláspontját, hogy a kiterjesztésről való döntését megelőzően nem köteles az elkészítés, mint eljárásjogi kifogás vizsgálatára, ilyen kötelezettséget a Kbt. 158. § (1) bekezdése nem ír elő számára. Nem vette figyelembe ezért a felperes által a jogorvoslati kérelem elkészítése tárgyában hivatkozott döntőbizottsági végzéseket (D.283/8/2024., D.246/5/2024., D.159/15/2023.)

A felperes azon kifogására, hogy a tanács összetételét nem ismeri, arra hivatkozott, hogy a 2025. január 9. napján kelt D.755/16/2024. számú végzésben a tanács mindhárom tagja feltüntetésre került, tehát a felperes a 2025. január 13-án átvett iratból már értesült az eljáró tanácstagok személyéről, a 2025. január 14-én előterjesztett kifogásokor már bizonyosa tudta, azonban konkrét indítványt nem terjesztett elő az tanácstagok elfogultságának vizsgálatára vonatkozóan, csupán két joghelyet jelölt meg.

A hivatalbóli kiterjesztésről az alperes alakszerű végzést hozott, arról a feleket értesítette és módjuk volt erre is észrevétel megtételére. Hangsúlyozta, hogy a felperes a kiterjesztés körében is ugyanazokat az eljárási kifogásokat terjesztette elő, amelyek miatt a jogorvoslati kérelmet vitatta, érdemben sem az eredménytelenség megállapításával, sem a kiterjesztéssel megjelölt körben nem tett nyilatkozatot, csupán arra hivatkozott, hogy a Kbt. 28. §-ának rendelkezéseit betartotta.

- [5] Az alperes a hivatalbóli kiterjesztés során azt vizsgálta, hogy a Kbt. 28. § (1) bekezdése alapján megfelelő volt-e a közbeszerzési eljárás előkészítése a felperes részéről, a felhívásban és a közbeszerzési dokumentumokban előírt, az MK2 valamint MK3 értékelési részszempontok megfeleltek-e a Kbt. 76. § (1) bekezdésében foglaltaknak, alkalmasak voltak-e arra, hogy ennek alapján az ajánlattevők megfelelő ajánlatot tegyenek és az ajánlatkérő a számára gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot válassza ki. A Kbt. 28. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az ajánlatkérő köteles a közbeszerzési eljárást – a beszerzés tárgyára és becsült értékére tekintettel – megfelelő alapossággal előkészíteni. Az ajánlatkérő által rendelkezésre bocsátott közbeszerzési dokumentumoknak biztosítaniuk kell, hogy az eljárásban a gazdasági szereplők képesek legyenek műszakilag megfelelő, fizikailag megvalósítható és gazdasági szempontból reális ajánlatot adni. Az ajánlatkérőnek már a közbeszerzési eljárás előkészítése során törekednie kell a magas minőségű teljesítés feltételeinek biztosítására, a környezet – beszerzés tárgyára tekintettel biztosítható – védelmére és a fenntarthatósági szempontok figyelembevételére, valamint a beszerzés tárgyát érintő szerződésmódosítások megelőzésére. Az ajánlatkérő alkalmazhatja az értékelzés módszerét is. A Kbt. 76. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő köteles az eljárást megindító felhívásban meghatározni azt a szempontot vagy szempontokat, amelyek alapján a számára – az adott esetben szociális, társadalmi és környezetvédelmi szempontból is – gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot kiválasztja. Az alperes tételesen ismertette a Kbt. 76. § (6) bekezdése szerinti, az értékelési szempontoknál megkívánt követelményeket, a műszaki leírásnak, mint a közbeszerzési dokumentumok részének a jellemzőit és kifejtette, amennyiben az ajánlatkérő ugyanazt a műszaki megoldást várja el értékelési szempontként, amelyet érvényességi feltételként meghatározott, meg kell pontosan határoznia azt is, hogy a feltétel milyen

mértékű hiányossága zárja ki az ajánlat érvényességét és mely esetben, milyen mértéken túl jelentik ezek a tulajdonságok az értékeléskor figyelembe veendő tényezőket.

- [6] Az alperes ezt követően a konkrét eljárásban a műszaki leírás részeként kiadott ajánlati lap, illetve a felhívás 5.1.10 pontjában rögzített értékelési szempontokat vetette össze a 16. illetve a 26. sorban szereplő paraméterek alapján és megállapította, hogy azok azonos tartalmat hordoznak. Ez azt jelentette, hogy a felperes ugyanazt értékelte az ajánlatban, amely feltételt érvényességi feltételként a szakmai ajánlat megtételekor megkövetelt. Rámutatott az ellentmondásokra is. A minimum elvárásként rögzített azon feltétel, hogy az eszköznek rendelkeznie kell (igen), két teljesen független redundáns világítási rendszerrel, azonnal átváltható tartalék rendszerrel, ha az elektronika vagy az izzó meghibásodik (igen/nem), már önmagában ellentmondásos, mert a táblázatban erre vonatkozóan egyrészt szerepel, hogy igen ezzel rendelkeznie kell az eszköznek ugyanakkor választást is enged az igen/nem feltüntetésével. Úgyszintén ellentmondásos a MK3 értékelési szempontban rögzített paraméter. A külső képforrás bevetítése a fő operatóri okulárba neuronavigációs rendszer képe az operátor okulárjába vetíthető és a mikroszkópos képpel átfedhető tulajdonság megléte elvárt volt a felperes részéről az ajánlati adatlap 26. sorában szereplő leírás szerint. Ugyanezen paraméter ugyanakkor az értékelési szempontként úgy szerepelt, hogy amennyiben rendelkezik az eszköz ezzel a tulajdonsággal, akkor 10 pontot kap az ajánlat, amennyiben nem, úgy a vállalás nulla pontot ér. Végző soron arra a következtetésre jutott az alperes, hogy amennyiben az egyes értékelési szempontoknál az ajánlatkérői követelmények meghatározása nem egyértelmű vagy ellentmondásos, a műszaki leírással nem áll összhangban és alkalmas arra, hogy az abban foglalt előírásokat az ajánlattevők különbözőképpen értelmezzék az ajánlatok nem összehasonlíthatók és ez a bírálat során önkényes döntési lehetőséget biztosíthat az ajánlatkérő számára. Miután az ajánlatkérő az eljárása előkészítése körében köteles a Kbt. 28. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő feltételrendszer megalkotására a fentebb kifejtett hiányosságok a Kbt. 76. § (1) bekezdésének megsértéséből kiinduló az értékelési részszerzőpontok meghatározása körében elkövetett jogsértéshez vezettek. Ahhoz, hogy az ajánlati árak is olyan mértékű eltérést mutattak, amely önmagában felvetette a műszaki tartalom eltérő értelmezését az ajánlatkérő és az ajánlattevők részéről. Az alperes mindezekre figyelemmel a hivatalbóli kiterjesztés tárgyában a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontja alapján megállapította a jogsértést és a Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja alkalmazásával az első rész tekintetében megsemmisítette a felperes eljárást megindító ajánlati felhívását és a közbeszerzési dokumentációt, valamint az általa ezt követően hozott valamennyi döntést, továbbá alkalmazta a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerinti jogkövetkezményt, bírságot szabott ki a felperessel szemben. A bírság kiszabását és annak mértékét illetően a Kbt. 165. § (4) bekezdésére és (11) bekezdésére hivatkozott. A bírság kiszabását azért tartotta indokoltnak, mivel a felperes azáltal, hogy nem biztosította alapvető szintű rendelkezések biztosítását súlyosnak minősülő jogsértést valósított meg a mérték megállapításánál figyelembe vette a beszerzés tárgyát és az ajánlatkérő által közölt becslést az értékelési szempontok meghatározásánál figyelembe vette a beszerzés tárgyát és az ajánlatkérő által közölt becslést azt, hogy a dokumentáció megsemmisítésével a jogsértés reparálható volt. Ezzel szoros összefüggésben azt a tényt, hogy a jogorvoslati eljárás kérelmek tekintetében történt megszüntetése okán a jogsértés az eljárást lezáró döntésre nem volt közvetlen befolyással. A Kbt. 165. § (11) bekezdés d)-f) pontjait nem vette figyelembe, mivel azok relevanciával nem bírtak. A jogorvoslati kérelem tekintetében a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.)

rendelkezéseinek alkalmazásával a 47. § (1) bekezdés c) pontja szerint az okafogyottá vált eljárást megszüntette.

A felperes keresete, az alperes védírata

[7] A felperes az alperes határozata ellen megtámadási pert kezdeményezett, amelyben elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság semmisítse meg, illetve helyezze hatályon kívül az alperes határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja, 92. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (2) bekezdése alapján. Másodlagosan a Kp. 89. § (1) bekezdés a), továbbá a 90. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte az alperes határozatának megváltoztatását és annak megállapítását, hogy a felperes nem sértette meg a Kbt. 28. § (1) bekezdését. Az alperes perköltségben marasztalását költségjegyzék alapján azzal kérte, hogy a felperesi jogi képviselő Áfa-körbe tartozik. A keresetlevelében idézte Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdését, a Kp. 2. § (1), 4. § (1), 71. §, 85. §, 89. §, 90. §, 92. § rendelkezéseit, az Ákr. 2. §-át, 46. §-át és 47. §-át, továbbá a Kbt. 2. § (7) bekezdését, 28. § (1), 46. § (2), 48. § (1), 45. § (1a), (2) és (3) bekezdését és a 70. § (1) bekezdését. Érvéle szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság elnöke által kijelölt eljáró tanács összetétele nem felel meg a Kbt. 46. § (1) bekezdésének, az összetétel jogellenes meghatározásával az alperes megsértette a Kbt. 2. § (7) bekezdésének rendelkezéseit, a Kbt. 146. § (1) bekezdése, Ákr. 2. § (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint az Ákr. 71. § (1) bekezdése előírásait. A közbeszerzési tanács jogi szakvizsgával rendelkező két biztosa mellett a harmadik közbeszerzési biztos tudomása szerint a beszerzés tárgyával összefüggő főiskolai vagy egyetemi végzettséggel nem rendelkezik. A beszerzés tárgya ugyanis idegsebészeti mikroszkóp volt. A jogorvoslatban az értékelési szempontokkal összefüggő vizsgálatot folytatott le az alperes és e körben élt a hivatalbóli kiterjesztéssel és állapított meg jogsértést. Joggal elvárható volt tehát, hogy az eljáró tanács összetétele megfeleljen a jogszabályi előírásnak, különösen, hogy konkrét szakértelem hiányában a kiterjesztés alapját képező értékelési szempontokat sem tudta szakszerűen megvizsgálni. Indítványozta, hogy a bíróság hívja fel az alperest annak igazolására, hogy az általa megnevezett tanács tag szakirányú, a beszerzés tárgyához kapcsolódó főiskolai, egyetemi végzettséggel rendelkezik és kötelezze ennek igazolására. Utalt arra, hogy az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy a tanács összetételét a jogorvoslati eljárás megindításakor megismerje. E tekintetben az Ákr. 2. § a), b) és c) pontjára utalt. A tanács jogszerű összetételének hiánya önmagában jogellenessé teszi az alperes valamennyi eljárási cselekményét és döntését. Miután az alperes nem közölte a jogorvoslati eljárás megindításakor a tanács tagjainak nevét, megfosztotta a felperest azon jogától, hogy a tanács összetételével kapcsolatban kifogást emeljen. A továbbiakban arra hivatkozott, hogy az alperes határozata sérti az Ákr. alapelveit és a Kbt. rendelkezéseit azzal, hogy a jogorvoslati eljárás során az alperes nem állapította meg a kérelmező ügyfélképességének hiányát és ezen okból nem szüntette meg a jogorvoslati eljárást, mint ahogy nem állapította meg a jogorvoslati kérelem elkészttségét és ezen okból sem szüntette meg a jogorvoslati eljárást. Állította, hogy a kérelmező ügyfélképességgel nem rendelkezett, így a kérelem visszautasításának, illetve az eljárás megszüntetésének lett volna helye, ugyanis a közvetlen és jogos érdeksérelme sem a jogorvoslati kérelemből, sem a későbbi nyilatkozataiból nem állapítható meg. Utalt a 89/665/EGK és a 92/13/EGK Tanácsi Irányelveknek a közbeszerzési szerződések odaitélésére vonatkozó jogorvoslati eljárások hatékonyságának javítása tekintetében történő módosításáról szóló az Európai Parlament és a Tanács 2007/66/EK Irányelv (a továbbiakban: jogorvoslati irányelv) 1. cikkének 3. pontjára, az Ákr. 10. § (1), a Kbt. 148. § (1); (2) bekezdéseire azzal, hogy a kérelmező ügyfélképessége annak függvényében állapítható meg az állandósult gyakorlat szerint, hogy a közvetlen jogsérelem megállapítható-e vagyis a kérelmező által jogsértőnek vélt tevékenység vagy

mulasztás és a megsértett jog vagy veszélyeztetett jogos érdek közötti közvetlen kapcsolat, ok-okozati összefüggés fennáll-e. Utalt a Kúria Kfv.II.37.111/2015/9. szám alatt hozott ítéletére, a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.566/2010/6. számú ítéletére és előadta, hogy a felperes 2024. október 17-én bocsátotta ki az eljárást lezáró döntését, amikor is tíz nap állt rendelkezésre a kérelmezőnek arra, hogy az összegezés VI.1.10) pontját és annak tartalmát vitassa, erre azonban nem került sor. Így az összegezés azon rendelkezése, hogy az ajánlatkérő a kérelmező ajánlatát nem értékeli, nem hirdet második helyezettet, illetve új közbeszerzési eljárást indít, 2024. október 28-án beállt. Az egy hónappal később 2024. november 25-én előterjesztett jogorvoslati kérelem a kérelmező ajánlatának értékelésén már nem változtathat. A kérelmező ajánlatát így jogszerűen már nem lehetett a jogorvoslati kérelem előterjesztése pillanatában vagy bármely azt követő időpillanatban értékelni. A kérelmező az eredménytelenségi okokat hiába vitatja, nem keletkezik ok-okozati összefüggés az ajánlatkérő által meghatározott eredménytelenségi okok között és a kérelmező ajánlatának érvényessége között. A kérelmező nem kerülhet jobb helyzetbe azért, hogy a jogorvoslati kérelme helyt fog. Ténykérdéssé vált, hogy a kérelmező ajánlata nem lett elbírálva, így azt a 2024. október 28-át követő időben nem lehet elbírálni, mert az összegezés VI.1.10) pontja és annak tartalma beállt tekintettel arra, hogy azt a kérelmező soha nem vitatta. Különösen nem lehet a kérelmezőnek közvetlen és jogos érdeksérülése, amikor az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárást feltételelesen indítja meg, de ajánlatkérőn kívül eső okra tekintettel képtelenné válik a szerződéskötésre. A jogorvoslati eljárás során a felperes közölte az alperessel az OKFŐ/3844-1/2025. számú utasítását, mely szerint az OKFŐ a Magyar Kormány döntését követően teljes kötelezettségvállalási tilalmat rendelt el, a 2025. évi költségvetés végrehajtása során a kiegyensúlyozott költségvetési gazdálkodás fenntartása érdekében speciális szabályrendszert kell alkalmazni a kötelezettségvállalásokra, vagyis további intézkedésig 2025. január 1. napjától a felhalmozási előirányzat terhére - ide tartoznak az új gépek beszerzései is - kötelezettség nem vállalható, közbeszerzési eljárás nem indítható, még feltételelesen sem. Ebből következően a kötelezettségvállalási tilalom miatt szerződést kötni a kérelmezővel nem lehet. A jogorvoslati kérelem elkészült továbbá, miután az eljárást lezáró összegezést 2024. október 17-én küldte meg a kérelmező részére az ajánlatkérő, amelyben az eredményességét bejelentette az eljárásnak, az érvényes és nyertes ajánlattevőként a Premed Pharma Kereskedelmi és Kutató Fejlesztő Kft.-t jelölte meg és a VI.1.10) pont további információk tekintetében a Kbt. 81. § (5) bekezdésére tekintettel egyéb el nem bíralt ajánlattevő ajánlataként a kérelmezőt nevezte meg. Az első vitarendezési kérelem 2024. október 28-án került benyújtásra, amelyben a nyertes ajánlattevő ajánlatának érvénytelenségére hivatkozott a kérelmező, a saját ajánlatára vonatkozó megállapításokat azonban nem vitatta. A második vitarendezési kérelmet 2024. október 29-én nyújtotta be, amelyben a nyertes ajánlattevő ajánlatának üzleti titokra és árindokolására vonatkozó rendelkezéseit vitatta, saját ajánlatának bírálatára hiányát nem vitatta. Az ajánlatkérő az összegezést 2024. november 7-én módosította, a módosított összegezés szerint az eljárás nem volt eredményes, a kiegészítő információk vonatkozó részt a módosítás nem érintette. A harmadik előzetes vitarendezési kérelem 2024. november 12-én került benyújtásra, amelyben a kérelmező továbbra sem vitatta a saját ajánlata bírálatának hiányát, vagyis nem vitatta, hogy az ajánlatkérő nem hirdetett második helyezettet. A fentiekből megállapítható tehát, hogy a 2024. október 17-én küldött összegezés VI.1.10) pontját, ezen belül a kérelmező saját ajánlata elbírálásának hiányát, a második helyezett kihirdetésének elmaradását az új közbeszerzési eljárás indításának előre bocsátását a kérelmező nem kifogásolta. E körben előzetes vitarendezési kérelmet egyetlen alkalommal sem terjesztett elő. Amennyiben a kérelmező a saját ajánlata értékelésének elmaradását az összegezés kézhezvételét (tudomásra jutását) követő tíz napon belül nem kifogásolta azzal egyidejűleg, hogy vitatta a nyertesként kihirdetett ajánlattevő ajánlatának érvényességét, úgy a Kbt. által biztosított jogorvoslati eljárás vitatására rendelkezésére álló határidőt

elmulasztotta. Az előzetes vitarendezésre nyitva álló határidő még ettől is rövidebb, ugyanis az összegezés azon rendelkezésével szemben, hogy az ajánlatkérő nem folytatta le a kérelmező ajánlatának értékelését és nem hirdetett a közbeszerzési eljárásban második legkedvezőbb ajánlattevőt mindösszesen három munkanap állt rendelkezésre.

- [8] A jelen esetben eldöntendő fundamentális kérdés az, hogy ha a jogorvoslati kérelem visszautasításának van helye, azaz ab ovo eljárási akadály merül fel, azaz a jogorvoslati eljárás meg sem indítható, akkor átléphet-e ezen az eljárási akadályon az alperes. A kérdés tehát nem az, amit az alperes a határozatában indokol, hogy van-e időbeli korlátja a jogszerűen megindított jogorvoslati eljárásban a hivatalbóli kiterjesztésnek, hanem az, hogy fenntartható-e, folytatható-e bármilyen indokkal egy olyan jogorvoslat, ahol eleve visszautasításnak van helye, azaz nincs sem tér, sem hely, sem idő, sem eljárás, amiben egy későbbi hivatalbóli kiterjesztést végre lehetne hajtani, e körben pedig a bírósági gyakorlat nem változott.
- [9] Az ügy érdemét illetően a felperes előadta, hogy a közbeszerzési eljárást a Kbt. a 28. §-ának megfelelő alapossággal készítette elő. A gazdasági szereplők részére rendelkezésre bocsátott közbeszerzési dokumentumok biztosították, hogy az eljárásban a gazdasági szereplők képesek legyenek műszakilag megfelelő, fizikailag megvalósítható és gazdasági szempontból reális ajánlatot adni. A felperes a közbeszerzési eljárás megindítását megelőzően a verseny szintjének növelése érdekében előzetes piaci konzultációt folytatott le, melynek során publikus módon feltöltötte, lehetővé tette a gazdasági szereplők részére a beszerzés tárgyának, műszaki tartalmának, szerződés tervezetének megismerését, illetve véleményezését. Nem vitathatóan a legkedvezőbb ajánlatot benyújtó gazdasági szereplő jogsértést követett el, ezért lett ajánlata érvénytelen. Megállapítható volt, hogy az előírt műszaki tartalom nem tartható ezen ajánlattevő részéről, mert az általa ismert ellátási lánc megszűnt. Ezt a körülményt a felperes terhére róni teljességgel jogellenes.
- [10] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. A határozata jogszerű, megfelel a jogszabályoknak, valamint a joggyakorlatnak. A tanács összetételét illető kifogásokra előadta, hogy a Kbt. 146. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettség a tanács szakmai tagjának végzettségére egyetemi vagy főiskolai végzettséget ír elő. Ezen túlmenően arról rendelkezik, hogy az adott ügy tárgyával leginkább összefüggő legyen a végzettség. A beszerzés tárgya idegsebészeti mikroszkóp beszerzése, azonban sem a Kbt., sem egyéb jogszabály nem írja elő, hogy orvosi, orvostechinikai műszerész, orvostechinikai karbantartói, de mindenképpen orvostechinikai eszközök műszaki üzemeltetéséhez kapcsolódó végzettség fogadható el az adott tanácstag esetében, mint ahogy azt a felperes állítja. Az alperesi tanácstag műszaki végzettséggel rendelkezik, gépészmérnök végzettségű, amely leginkább összefügg a jelen beszerzés tárgyával. Az ezt igazoló dokumentumot amennyiben szükséges az alperes a bíróság rendelkezésére bocsátja. Megjegyezte, hogy sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság, sem a Kúria nem köteles közölni előzetesen az eljáró tanács tagjait, ilyen kötelezettséget a Kp. nem ír elő számukra sem, mint ahogy a Kbt. sem az alperes számára. Ugyanakkor jelen eljárásban éppen a hivatalbóli kiterjesztés okán a felperes már az eljárás során a határozat meghozatalát megelőzően a 2024. január 13-án kézbesített iratból tudomást szerzett az eljáró tanácstagok személyéről, mivel a kiterjesztésről hozott végzést valamennyi tanácstagnak alá kellett írnia. Alperes nem sértette meg az együttműködési kötelezettségét és a jóhiszemű eljárás követelményét, továbbá a Kbt. 146. § (1) bekezdésében foglaltakat, nem sérült az Ákr. 2. § (2) bekezdésében foglalt szakszerűség követelménye sem. Az értékelési szempontokkal összefüggő vizsgálat körében a szakmai biztos tag is megfelelt a Kbt. 146. § (1) bekezdésében előírt követelménynek. Az Ákr. 71. § szerinti szakértői kirendelésre csak

abban az esetben kerülhet sor, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges. Jelen ügyben vizsgált közbeszerzési jogi az értékelési szempontok meghatározását és az eljárás előkészítését érintő különleges szakértelmet ezért nem igénylő és egyéb iránt a Kbt. hatálya alá tartozó jogsértés körében egy orvos végzettségű szakértő biztosan nem tud megfelelő szakvéleményt adni. A kérdés adott esetben nem szakkérdés, hanem közbeszerzési jogi jogkérdés volt.

- [11] A felperes figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes az eljárást kiterjesztette és a jogorvoslati kérelemről nem döntött. Ily módon nem kell határozni az el nem bírált kérelem vonatkozásában a kérelmező ügyfélképességéről és a kérelem elkésettségéről sem. E körben a felperes a jogorvoslati eljárás során előadott kifogásait terjesztette ismét elő, amellyel kapcsolatos álláspontját az alperesnek a határozat tartalmazza. A felperes a keresetlevelében olyan eljárásjogi kérdéseket taglal, amelyekről a határozat nem rendelkezik, mert sem az ügyfélképesség, sem az elkésettség esetében nem foglalt állást az alperes, a határozata csupán elvi síkon érintette azt, álláspontja e körben változatlan. A hivatalbóli kiterjesztésnek éppen az a lényege, ha az eljárásban egyéb jogsértés is felmerül, akkor az alperes hivatalból eljárhat. Megjegyezte, hogy a kiterjesztés eredményeképpen a közbeszerzési eljárás felhívása és a közbeszerzési dokumentumok is megsemmisítésre kerültek, ezért ebben az eljárásban már nyilvánvalóan nincs helye semmilyen eljárási cselekménynek. A kiterjesztés nyomán megállapított jogsértést majd egy esetlegesen megindítandó újabb közbeszerzési eljárásban kell figyelembe venni és úgy meghatározni a műszaki leírást az értékelési szempontokat és előkészíteni az eljárást, hogy azok megfeleljenek a Kbt. előírásainak. Az alperes a perköltségigényét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a 4. § (3) bekezdésére kérte megállapítani 100 000,-Ft-ban, amely a védírat szerkesztését, a keresetlevél áttanulmányozását, valamint az iratok beszerkesztését jelentette.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [12] A felperes keresete az alábbiak szerint alapos.
- [13] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ügyet a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.
- [14] Egyetértett a bíróság a felperessel abban, hogy mindent megelőzően eldöntendő kérdés az alperesi határozat jogszerűségének megítélésakor az, hogy helye lehetett-e az eljárás kiterjesztésének az alperes részéről annak hiányában, hogy az alperes a kérelem előterjesztésének eljárásjogi akadályait tisztázta volna.
- [15] A Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárására az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni e törvény, valamint az e törvény felhatalmazása alapján alkotott végrehajtási rendelet kiegészítő vagy eltérő rendelkezéseinek figyelembevételével.

- [16] A Kbt. 148. § (1) bekezdése szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárása kérelemre vagy hivatalból indul. Az eljárás megindítására irányuló kérelem és a hivatalbóli eljárást kezdeményező irat kizárólag írásban – a 145. § (1a) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint –, a Közbeszerzési Döntőbizottság előtt terjeszthető elő. A 151. § (1) bekezdésének megfelelően a Közbeszerzési Döntőbizottság a jogorvoslati eljárást legkésőbb a 148. § (1)-(9) bekezdésének, a 149. § (1) bekezdésének, valamint a 150. § (1)-(2) bekezdésének megfelelő kérelem beérkezését követő munkanapon indítja meg. Az e helyen felsorolt, az eljárás megindításának feltételét jelentő előírások – tehát a megfelelő kérelem feltételei - között van a Kbt. 148. § (2) bekezdése, amely a kérelem benyújtására jogosultak körét határozza meg, míg a további bekezdések a kérelem benyújtásának szubjektív és objektív határidejére tartalmaznak szabályozást.
- [17] A Kbt. 151. § (1) bekezdése előírásaiból látható, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság a jogorvoslati eljárást csak az érdemi elbírálásra alkalmas, vagyis a 148. § (1)-(9) bekezdésének, a 149. § (1) bekezdésének, valamint a 150. § (1)-(2) bekezdésének megfelelő kérelem esetén indítja meg, amennyiben pedig utóbb észleli az eljárás megindításának akadályát, úgy a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az eljárást megszünteti.
- [18] A kúriai joggyakorlata szerint: „a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásában érvényesül a jogorvoslati kérelemhez kötöttség a törvény keretei között, de a Közbeszerzési Döntőbizottság mikénti döntésére vonatkozó indítvány a hatóságot nem köti. A Kúria már kimondta, hogy az alperesnél a Kbt. 148. § (2) bekezdése alapján kérelemre indult jogorvoslati eljárásokban az alperes vizsgálatának terjedelmét alapvetően és elsődlegesen a jogorvoslati kérelem határozza meg, vagyis az alperesnek azon jogsértés fennállását kell megvizsgálnia, amely jogsértésre a kérelmező a kérelmében hivatkozik. Az alperes a Kbt. 158. § (1) bekezdése alapján eljárhat olyan jogsértés vizsgálata tekintetében is, amelyet a kérelem nem tartalmaz, azonban erre csak abban az esetben van lehetőség, ha fennállnak az eljárás hivatalból történő kiterjesztésének a Kbt. 158. § (1) bekezdésében foglalt feltételei, az alperes él is ezen kiterjesztés lehetőségével, erre nézve alakszerű döntést, vagyis végzést hoz, figyelemmel a Kbt. 145. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Ákr. 80. § (1) bekezdésére.” (Kúria Kfv.III.37.193/2017/5.)
- [19] A fentiekből látható, hogy a 158. § (1) bekezdése akkor teszi lehetővé az alperes számára a jogorvoslati eljárás kiterjesztését, ha az eljárása során a kérelem vagy a kezdeményezés alapján vizsgáltakon túli jogsértésről szerez tudomást az érdemi határozat [165. §] meghozatala előtt, ez esetben ezek vonatkozásában is eljárhat hivatalból. Az eljárás kiterjesztésére akkor van lehetőség, ha a feltárt jogsértés sérti a verseny tisztaságát vagy nyilvánosságát, az ajánlattevők esélyegyenlőségét vagy érdemben kihatott az ajánlatkérő döntésére. Az eljárás kiterjesztéséről az eljáró tanács dönt. A (2) bekezdés rendelkezik úgy, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság a kérelem visszavonása esetén az eljárást folytatja, ha a rendelkezésre álló adatok alapján súlyos jogsértés valószínűsíthető.
- [20] Az eljárási szabályok betartása kötelezettség, nem pedig lehetőség a hatóságok számára. A Kbt. az eljárás megindításának feltételül szabja az eljárás megindítását gátló akadályok számbavételét, azok vizsgálatát, az akadály fennállása jogkövetkezményeinek a levonását. Ilyen akadály a kérelmet előterjesztő ügyfélképességének a hiánya, illetve a kérelem elkészítettsége. Bármelyik feltétel hiányában az eljárás megindításának helye nem lehet.
- [21] A hivatalbóli eljárás speciális esete az alperes felhatalmazása a Kbt. 158. §-a alapján az eljárás kiterjesztésére, amely már a nevéből is megállapíthatóan járulékos, már folyamatban

lévő jogorvoslati eljárást feltételez. Következik ez abból, hogy a kérelem/hivatalbóli kezdeményezés érdemi vizsgálata során kerülhet az alperes abba a helyzetbe, hogy a vizsgáltakon túli jogsértést ismerjen fel és a kiterjesztés törvényi feltételeit megállapíthassa, míg az eljárási akadályok vizsgálata ilyen ismeretekhez jutást nem feltételezhet utóbbiak hivatalbóli vizsgálata meg kell előzze az ügy érdemét jelentő eljárás megindítását követő vizsgálatot. A törvény maga rendelkezik külön arról az esetről, a Kbt. 158. § (2) bekezdésében, amikor a hivatalbóli vizsgálat a kérelem érdemi vizsgálhatóságának a hiányában is tovább folytatható, de ez esetben sem beszélhetünk olyan eljárásról, amely megindítását eljárásjogi akadály eleve gátolta volna.

- [22] Az alperes bár hivatkozott a Kbt. 158. §-ához kapcsolódó és töretlen joggyakorlatra, de azt tévesen tette félre jogszabályváltozásra hivatkozva, illetve tévesen értelmezte, miután a döntésekben is hivatkozott jogszabályi előírás azon kitételét, amely a kiterjesztést folyamatban lévő jogorvoslati eljárásokban teszi lehetővé negligálta, elmulasztotta mindent megelőzően megvizsgálni az eljárás megindításának az eljárásjogi feltételeit, holott erre a felperes is több okból hivatkozott, ez okból a hivatalbóli kiterjesztésen alapuló döntése sérti a Kbt. 158. §-át. Az alperes ugyan „elvi síkon” tett megállapításokat a határozatában mind az elkésettségre, mind az ügyfélképeségre, ezek a megállapításai ugyanakkor saját, védiratban megerősített nyilatkozata szerint is, nem tekintendők határozati megállapításnak, azok a felperesi igen részletes kifogásaira teljeskörű választ nem tartalmaznak, így azt a bíróság figyelembe venni nem tudta. Ez okból sem az elkésettséget, sem a kérelmezett ügyfélképeségét érdemben nem vizsgálhatta.
- [23] Mindezekre tekintettel a bíróság az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az alperesnek mindenekelőtt a felperes eljárási kifogásait kell megvizsgálnia, amelyet a kérelem előterjesztőjével szemben, a jogorvoslati eljárás megindításának akadályaként hivatkozott. Amennyiben a kérelmező ügyfélképesége, illetve a szubjektív határidő megtartottsága hiányzik a kérelem visszautasításának van helye.
- [24] A Kbt. 146. § (2) bekezdése szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság elnöke jelöli ki az eljáró tanács tagjait és az eljáró tanács elnökét. Az eljáró tanács tagjait úgy kell kijelölni, hogy legalább két tagnak jogi szakvizsgával, legalább egy tagnak – európai uniós támogatással érintett közbeszerzési ügy esetén – az európai uniós támogatásból megvalósuló beszerzésekkel kapcsolatos tapasztalattal, további egy tagnak pedig az ügy tárgyával leginkább összefüggő egyetemi vagy főiskolai végzettséggel kell rendelkeznie. Az eljáró tanács elnöke kizárólag jogi szakvizsgával rendelkező közbeszerzési biztos lehet. A kapcsolódó joggyakorlat értelmében: [...] „Ez a szabályozás egy szakúlnöki rendszerű quasi judiciális tanácsot hoz létre, hiszen a tanács elnöke szakvizsgázott jogász, és a tanácsstagok egyike jogász, de jellemzően valamilyen szakismerettel is rendelkezik (például uniós támogatással kapcsolatos), míg az egyik tag mindenképp a beszerzés tárgyának műszaki és egyéb paramétereire jobban értő „szakértő biztos”. Ez a szabályozás nemcsak a szakmaiság és a minőségi döntéshozatal garanciája, hanem az eljárás gyorsítását akként segíti elő, hogy külön Ákr. szerinti szakértői kirendelést általában nem igényel, ha a tanács egyik tagja szakértő biztos, ami hatékonyabbá teszi az eljárást. Az ilyen szabályozásoknál az egyetlen nehézséget a védekezéshez való jog biztosítása okozhatja, ami miatt nagy hangsúlyt kell helyezni az álláspontok tisztázására és ütköztetésére, és arra, hogy a döntés szempontjából releváns tényekre a felek nyilatkozni tudjanak.” [...] (Nagykommentár a Kbt. 146.§-ához).

- [25] A közbeszerzési tanács összetétele, a szakmai biztos személyének megfelelő kiválasztása az alperes szakszerű eljárásának garanciája. Az ügy tárgyával összefüggő végzettséggel rendelkező biztos szerepe az eljáró tanács munkájának segítésében és a szakszerű döntés meghozatalában áll. A felperes által hivatkozottakkal ellentétben önmagában az, hogy a szakmai biztos nem vitásan gépészmérnök végzettséggel rendelkezett még nem teszi az alperes eljárását és döntését jogsértővé abban az esetben, ha abból a szakszerűség, szakmaiság és a megalapozott, teljeskörűen indokolt és alátámasztott döntéshozatal követelményének megtartottsága megállapítható. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy nincs jogszabályi előírás arra, hogy a tanács összetételét annak megalakulásakor vagy az eljárása során az ügyfelekkel külön közölje, vagy előzetesen egyeztesse, ilyen jogszabályt a felperes sem tudott megjelölni. Az sem olvasható ki a jogszabályi előírásból, hogy elvárás lenne a beszerzés tárgya szerinti szakmai képzettség jelenléte, az „ügy tárgyával összefüggő” kitétel pedig a jogorvoslati eljárásban eldöntendő kérdéshez és nem a beszerzés tárgyához köthető elsődlegesen, ami nem feltétlenül azonos. Amennyiben például gazdasági alkalmasság, vagy túlzottan alacsony ár a vizsgálat tárgya egy informatikai beszerzésnél, egy közgazdász végzettség lehet indokolt, nem informatikus. A tanács összetételét kifogásoló ügyfél nincs ugyanakkor elzárva attól, hogy az érdemi döntés megállapításait a szakszerűség oldaláról kifogásolja az általa támadott határozatban, így a tanács személyi összetételét illető jogorvoslati joga biztosított az esetben is, ha végső soron csak a határozatból ismeri meg azt. A felperes által hivatkozott alapelvi és eljárásjogi sérelem a fenti okokból nem állapítható meg. Jelen esetben pedig a bíróság osztotta a felperes által az eljárás kiterjesztésével kapcsolatosan előadott eljárás kifogásait, és e körben állapított meg jogsértést, nem volt abban a helyzetben ezért, hogy az ügy érdemét jelentő döntés szakszerűségét, a tanács összetétele meghatározásának jogszerűségét érdemben vizsgálja, mint ahogy a határozat érdemi megállapításainak vizsgálata is szükségtelenné vált.
- [26] A bíróság a pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének viselésére. A bíróság a felperest képviselő ügyvéd munkadíját az IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pont szerint felszámított megbízási díj és a 2. § (1) bekezdés b) pont szerint számított utazási költség, valamint az 5. § (1) bekezdés rendelkezései figyelembevételével határozta meg.
- [27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 7.

dr. Sára Katalin s.k.
s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
bíró

dr. Kozma Zsolt
bíró

